

§ 50. ԱՇԽԱՐՀԱԳՐԱԿԱՆ ՄԵԾ ՀԱՅՏՆԱԳՈՐԾՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ

1

Վասկո դա Գաման արժանացավ տեղի ռաջայի (իշխան) ընդունելությանը և նավաստիներին կարգադրեց համեմունքներ գնել: Սակայն արաբ վաճառականները համոզեցին ռաջային բանտարկել ափ իջած պորտուգալացիներին: Դրան ի պատասխան Վասկո դա Գաման ձերբակալեց նավերը դիտելու եկած մի քանի հնդիկ ազնվականների: Այդ ժամանակ ռաջան բաց թողեց բանտարկվածներին և նավակներ ուղարկեց հնդիկների հետևից: Բայց Վասկո դա Գաման նավակները դիմավորեց թնդանոթային արկերով և հրաժարվեց գերիներին վերադարձնել: Այսպես, թնդանոթային համազարկերով եվրոպացիները ազդարարեցին իրենց հայտնվելը Հնդկաստանում: Նավերը բեռնելով համեմունքներով, պորտուգալացիները բռնեցին վերադարձի ճանապարհը: Եվրոպա բերված համեմունքները 60 անգամ ավելի արժեին, քան ծախսվել էր Վասկո դա Գամայի արշավախումբը կազմակերպելու վրա:

Կոլումբոսը ծնունդով Իտալիայի ձենովա քաղաքից էր: Երբ օսմանյան նվաճումները խաթարեցին իտալական քաղաքների առևտրական կապերը, նա շատ իտալացիների պես արտագաղթեց Պորտուգալիա: Երիտասարդ տարիքում մասնակցել է ծովային արշավախմբերի, հնտացել աշխարհագրական քարտեզներ կազմելու գործում: Հետագայում, հաստատվելով Իսպանիայում, Կոլումբոսը երկար տարիներ փորձում էր թագավորին համոզել ծովային արշավախումբ ձեռնարկել Ատլանտյան օվկիանոսով դեպի Հնդկաստան հասնելու համար: Միայն 8 տարի անց նա 3 ոչ մեծ նավ ստացավ՝ դեպի արևմուտք իր նավարկությունը կատարելու համար:

Կոլումբոսը այդպես էլ չիմացավ, որ նոր մայրցամաք է հայտնագործել: Նա համարում էր, որ իր հասած երկիրը «Հնդկաստանն» է, և տեղաբնիկներին անվանեց **«հնդկացիներ»**: Այդ անվանումը այդպես էլ ամրագրվեց Ամերիկայի տեղաբնիկների վրա: Իսկ նրա հայտնագործած ցամաքը և կղզիները, իրական Հնդկաստանից տարբերելու համար, երկար ժամանակ անվանում էին **Վեար Ինդիա** (Արևմտյան Հնդկաստան): Հետագայում իտալացի հետազոտող **Ամերիգո Վեսպուչին** ապացուցեց, որ Կոլումբոսը նոր մայրցամաք է հայտնագործել: **Այդ մայրցամաքը Ամերիգոյի անունով կոչվեց Ամերիկա:**

Առաջինը գաղութների տիրացան պորտուգալացիները և իսպանացիները: Օգտվելով իրենց ռազմական նավատորմի գերազանցությունից՝ պորտուգալացիները արաբներին դուրս մղեցին Հնդկական օվկիանոսից և սկսեցին վերահսկել Հնդկաստան տանող արևելյան ծովային ուղին: Նրանք զավթեցին Արևելյան Աֆրիկայի, Հնդկաստանի և Արաբիայի ծովափնյա կարևոր նավահանգիստները: Զավթված քաղաքների բնակիչներին ոչնչացնում էին և տեղում ամրոցներ կառուցում: Չնչին գներով գաղութացված երկրներից համեմունքներ գնելով և դրանք Եվրոպայում վերավաճառելով՝ մեծ եկամուտ էին ստանում:

Նույն կերպ հարստանում էին իսպանացիները համեմունքների երկրներ հասնելով Խաղաղ օվկիանոսով: Որպես հենակետ նրանք գաղութացրին **Ֆիլիպինյան** և այլ կղզիներ: Նվաճված տարածքները պորտուգալացիները և իսպանացիները վերածում էին իրենց գաղութների, տեղաբնիկներից խլում էին հողերը՝ նրանց դարձնելով ստրուկներ:

Եվրոպացիների բերած վարակիչ հիվանդություններից և դաժան

շահագործումից տեղաբնիկները մասսայաբար մահանում էին: XVI դ. կեսին իսպանացիները լիովին ոչնչացրին Կուբայի և այլ կղզիների տեղաբնիկներին:

Գաղութացված երկրների բնիկների զանգվածային մահացության պատճառով սկսեցին Աֆրիկայից սևամորթ ստրուկներ տեղափոխել Ամերիկա: 1540 թ. եվրոպական միակ երկիրը, որ զբաղվում էր ստրկավաճառությամբ, Պորտուգալիան էր: Հետագայում, սևամորթներ որսալու եկամտաբեր գործին միացան իսպանացիները, հոլանդացիները, ֆրանսիացիները և անգլիացիները: Ստրկավաճառությունը լայն թափ առավ: 1500–1900 թթ. ընթացքում Աֆրիկայից 12 միլիոն ստրուկ տարվեց Ամերիկա, որից 1,8 միլիոնը փոխադրման անմարդկային պայմանների հետևանքով մահացավ հիվանդություններից և սովից:

Իսպանիայի թագավորը Ամերիկա նորանոր արշավախմբեր էր ուղարկում ոսկի գտնելու համար: XVI դ. իսպանացիները նվաճեցին ամբողջ Հարավային Ամերիկան և Հյուսիսային Ամերիկայի հարավային մասը՝ ներկայիս Մեքսիկայի, Ֆլորիդայի, Թեքսասի և Կալիֆոռնիայի տարածքը: Հարավային Ամերիկայի արևելյան մասը՝ Բրազիլիան, գրավեցին պորտուգալացիները:

1545 թ. իսպանացի նվաճողները Հարավային Ամերիկայում (ներկայիս Բոլիվիայում) արծաթի հարուստ հանքեր հայտնաբերեցին: Հանքերում աշխատեցնում էին տեղի հնդկացիներին: Հետագայում Աֆրիկայից 30000 սևամորթ ստրուկներ տեղափոխեցին հանքերում աշխատեցնելու համար: Հանքավայրի շուրջը ձևավորվեց հանքագործների քաղաքը՝ Սիեռա Պոտոսին (իսպաներեն՝ հարուստ լեռ): XVI դ. վերջին աշխարհում արծաթի հանույթի 60%-ը ստացվում էր Սիեռա Պոտոսիից:

Հետագա դարերում իսպանացիները և պորտուգալացիները բախվեցին եվրոպական այլ տերությունների մրցակցությանը, որոնք նույնպես սկսեցին տարածքներ գրավել Ամերիկայում: Ֆրանսիացիներն ու անգլիացիները հիմնականում հաստատվեցին Հյուսիսային Ամերիկայում և Կարիբյան ծովի կղզիներում: Գաղութարարները, տեղաբնիկներին ոչնչացնելով, վերաբնակվում էին այնտեղ՝ իրենց համար նոր հայրենիք ստեղծելով: Արդյունքում, XVI–XVII դդ. առաջացան իսպանախոս Լատինական Ամերիկան, անգլիախոս և ֆրանսիախոս Հյուսիսային Ամերիկան:

ԼՐԱՅՈՒՑԻՉ ՆՅՈՒԹԵՐ

Ի՞նչ էին ասում Հնդկաստանում պորտուգալացի գաղութարարների մասին

Գաղութացման գործընթացը առաջիններից մեկը սկսեցին պորտուգալացիները: Բայց նրանց ուժերից վեր էին ամբողջ Հնդկաստանի և Ասիայի երկրների նվաճումը և գաղութացումը: Պորտուգալացիներին հաջողվեց նվաճել և գաղութացնել Հնդկաստանի, Արաբիայի, Արևելյան Աֆրիկայի կարևորագույն ծովափնյա քաղաքները: Նրանք ոչնչացնում էին տեղաբնիկներին և ամրոցներ կառուցում այնտեղ: Հնդկաստանում ասում էին՝ բարեբախտություն է, որ պորտուգալացիներն այնքան քիչ են, որքան վագրերը և առյուծները, եթե ոչ՝ նրանք կոչնչացնեին մարդկային ողջ ցեղը:

Իսպանացի եպիսկոպոս Լաս Կալասը գաղութներում իսպանացիների վայրագությունների մասին

Հնդկացիները ապստամբեցին, բայց նրանց գեները խղձուկ ու չնչին էր: Քրիստոնյաները իրենց ձիերով, սրերով, նիզակներով վրա տվեցին, ամենուրեք ջարդեր ու անսկարագրելի դաժանություններ արեցին:

Մտնելով գյուղերը՝ նրանք կապը կտրած շների նման չէին խնայում ո՛չ երեխաներին, ո՛չ ծերունիներին, ո՛չ կանանց, արմատապես ոչնչացնելով ամեն կենդանի բան, քանդում և ավերում էին՝ քարը քարի վրա չթողնելով: Նրանք շինում էին հսկայական կախաղաններ և հնդկացիներին կենդանի այրում էին խարույկների վրա: